

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
7 D'ABRIL 2024
DIUMENGE II PASQUA
Any 72. suplement núm. 4.169**

**DURANT LA SETMANA DEL 8 AL 14
D'ABRIL PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns 8: dif. fam. Roig-Díaz **Dimarts, 9:** a sant Josep. **Dimecres, 10:** en acció de gràcies **Dijous, 11:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 12:** intenció apticular **Dissabte, 13:** en acció de gràcies **Diumenge, 14:** dif. fam. Bordas; Miquel Bataller

**DURANT LA SETMANA DEL 8 AL 14
D'ABRIL, PREGAREM A SANT PAU:**

Dijous, 13: en acció de gràcies.
Diumenge, 14: Segunda Méndez Pérez

**ORDENACIÓ EPISCOPAL DE
FRA OCTAVI VILÀ I MAYO.**

El proper diumenge dia 21 d'abril, a les 5 de la tarda a la catedral, hi haurà l'ordenació episcopal i la pressa de possessió com a bisbe de Girona, de fra Octavi Vilà i Mayo. Aquell dia a la parròquia de sant Josep, **NO HI HAURÀ LA MISSA VESPERTINA DE DIUMENGE A LES 19H**

**sortida comunitària de les parròquies
de sant Josep, sant Pau i Vila-roja**

vine a visitar i
descobrir....

*La Sagrada
Família*

Dissabte, 15 de juny de 2024
visita guiada i catequètica a la Sagrada Família,
missa a la cripta i dinar. Preu 40€ persona.
sortida amb autobús des de sant Josep a les 8,15h

cal inscriure's. places limitades

Es volen casar...

En Juan Alonzo Melgar Paredes amb la Meliza Marín Ortiz ambdós residents a la parròquia de sant Pau
En Daniel Fernández Jiménez amb la Beatriz Maria Jiménez Ledesma, ambdós de la parròquia de sant Pau
En Francisco Kevin Moreno Ruiz amb la Coral Amador Romero, ambdós residents a la parròquia de Vila-roja.
En Gerard Gutiérrez Juanhuix amb la Marta Carbó Ternero, ambdós residents a la parròquia de sant Josep
L'Albert Farreras Collell amb la Natalia Miralles Soler, ambdós residents a la parròquia de sant Josep.

Recordem que a la parròquia de sant Josep, cada primer diumenge de mes les col·lectes de totes les misses seran destinades a pagar les obres de la reforma del presbiteri, la capella i la rampa exterior. Agraïrem donatius per aquesta finalitat! Moltes gràcies

Portes tancades o portes obertes?

En l'entusiasme d'aquests dies de Pasqua, ens podem oblidar d'allò que realment val la pena: ser testimonis del Crist ressuscitat. Com a Església estem vivim uns moments de forta tensió interna; especialment en l'oposició directe al papa Francesc i a la sinodalitat, d'alguns sectors més conservadors i "ultra". No se com es resoldrà el conflicte. L'Església és diversa, plural i participativa; no homogènia ni monolítica. Tots hi hem de tenir cabuda, tots ens hi hem de sentir bé i acollits. No es fàcil, certament i cal molta conversió personal i comunitària.

Sempre es bona la discrepància i la diversitat de visions i d'opcions; de maneres de proposar la fe en la vida de cada comunitat, mantenint la unitat de la fe i l'adhesió a la comunió entre nosaltres. ***In necessariis unitas, in dubio libertas, in omnibus caritas,*** dita atribuïda a sant Agustí. Però quan aquesta discrepància esdevé un atac ferotge i personal no crec que sigui ni bona ni adient. Portes obertes o portes tancades? Volem romandre amb la por al cos o ens deixem guiar per l'Esperit?

L'Església ha de ser sempre un signe profètic, que faci germinar la llavor de Pasqua, portant la fraternitat, la pau i la misericòrdia de Déu a tothom. En una humanitat tant ferida com la nostra, avui és del tot necessari que siguem un signe d'Esperança. Però més enllà dels fruits que puguem donar com a cristians, és important no oblidar el camí que fem. ***Més important que la meta és el camí*** (deia el lema d'un Aplec de l'Esperit celebrat a Girona el 1994!) I amb qui fem camí! No anem sols per la vida. La nostra comunitat, l'Església, moltes persones fan camí amb cadascú.

El nostre esforç per obrir portes és sempre el de manifestar la presència de Déu enmig de les nostres realitats personals i quotidianes. Amb dificultats. A la intempèrie. Amb més dubtes que certeses absolutes. Amb més matisos que afirmacions ortodoxes. En aquesta nostra societat tant plural, secularitzada i complexa que ens toca viure com a cristians; allò important no es tant l'esforç en la lluita cultural, per mantenir una determinada ideologia cristiana, sinó de viure i proposar una manera a l'estil de l'evangeli de Jesús. A l'estil de l'Església de Pasqua. A l'estil de no tancar les portes per por, sinó d'obrir-les a l'acció de l'Esperit. L'Evangelí no pot ser substituït per ideologies, que encara que en un primer moment semblin que afavoreixen la fe cristiana, no son sinó un mer subterfugi de manipulació per finalitats no sempre lloables ni bones.

L'experiència de Pasqua no es fàcil. Avui com ahir l'adhesió a la fe del Crist ressuscitat de Pasqua es incòmode. No tenim totes les respostes a les preguntes que el món avui demana. No comprenem moltes de les realitats presents, i això ens pot fer tancar portes. Recloure'ns en el nostre petit grup i esperar que passi el temporal no es la bona solució. Aquesta no és l'actitud de Pasqua. Les portes només s'obren si ens deixen tocar per l'Esperit. La nostra tasca de viure la fe pasqual és acompanyar i sentir-nos acompanyats com a comunitat a la llum de l'Esperit. És discernir per on volen caminar. És omplir-nos del coratge de l'Esperit per vèncer les pors, i obrir les portes per fer possible que la proposta del Regne esdevingui autèntica.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 7 d'abril de 2024